

Legea cu privire la cimitire și serviciile funerare

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

- Articolul 1.** Domeniul de reglementare
- Articolul 2.** Noțiuni
- Articolul 3.** Principiile de aplicare a legii

Capitolul II. CIMITIRUL. ÎNFIINȚAREA, ÎNCHIDEREA ȘI DESFIINȚAREA CIMITIRELOR

- Articolul 4.** Cimitirul
- Articolul 5.** Înființarea cimitirelor
- Articolul 6.** Închiderea cimitirelor
- Articolul 7.** Desființarea cimitirelor

Capitolul III. ÎNTREȚINEREA ȘI FUNCȚIONAREA CIMITIRELOR

- Articolul 8.** Efectuarea lucrărilor în cimitire
- Articolul 9.** Obligațiile Administrației și personalului cimitirului
- Articolul 10.** Registrul de evidență

Capitolul IV. ÎNHUMĂRILE ȘI REÎNHUMĂRILE

- Articolul 11.** Înhumarea
- Articolul 12.** Rezervarea locurilor pentru înhumare
- Articolul 13.** Exhumarea
- Articolul 14.** Reînhumarea

Capitolul V. NORME TEHNICE ȘI SANITARE ALE SERVICIILOR FUNERARE

- Articolul 15.** Serviciile funerare
- Articolul 16.** Procedura de îmbălsămare
- Articolul 17.** Specificații tehnice privind executarea serviciilor funerare
- Articolul 18.** Interdicții privind exercitarea serviciilor funerare
- Articolul 19.** Sălile de ceremonii funerare
- Articolul 20.** Prestatorul de servicii funerare
- Articolul 21.** Fondul de garantare
- Articolul 22.** Criteriile profesionale pe care trebuie să le îndeplinească prestatorii de servicii funerare

Articolul 23. Normele privind transportul persoanelor decedate

Capitolul VI.
DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 24. Dispoziții finale

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege reglementează modul înființării, extinderii, închiderii, lichidării și administrării cimitirelor, precum și modul rezervării locurilor pentru înmormântarea și reînsmormântarea decedaților, executării lucrărilor în cimitire, drepturile și obligațiile în legătură cu activitățile funerare și cimitire.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică:

a) cultelor, bisericilor și comunităților religioase, denumite în continuare culte, autorităților administrației publice locale, operatorilor economici, fundațiilor și asociațiilor, care dețin în proprietate, în administrare sau în întreținere cimitire în funcțiune sau închise;

b) persoanelor fizice și/sau juridice care prestează servicii funerare, precum și activități legate de întreținerea și funcționarea cimitirelor.

(3) În cazul înhumării fătului născut mort ori a unor părți sau organe umane, resturi postoperatorii se aplică prevederile prezentei legi, în măsura în care nu există prevederi legale contrare.

(4) Înhumările și reînsmormântările se efectuează numai în baza prezentei legi.

Articolul 2. Noțiuni

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni se definesc astfel:

a) *cavou* - construcție funerară constând dintr-o încăpere, săpată de obicei în pământ, cu una sau mai multe cripte, în care sunt însmormântate sicriile defuncțiilor;

b) *cimitir* - spațiul situat în intravilanul sau extravilanul localității, care a fost, este sau va fi destinat înhumării;

c) *criptă* - construcție subterană (de obicei în formă de boltă) în care se depun sicriile defuncțiilor;

d) *îmbălsămare* - îmbibare, impregnare a unui cadavru cu substanțe care au proprietatea de a împiedica sau a întârzia putrefacția;

e) *lucrări funerare subterane* - criptele pentru locuri de însmormântare;

f) *lucrări funerare supraterane* - însemnele, bordurile, împrejmuirile, lespezile, obeliscurile sau orice alte lucrări de artă pentru însmormântare;

g) *reînsmormântare* - procesul de exhumare a osemintelor în scopul înhumării acestora în alt loc.

h) *zone protejate* - zonele de locuit, zonele balneoclimaterice, zonele de odihnă și recreere, instituțiile social - culturale, unitățile sanitare și unitățile de învățământ;

Articolul 3. Principiile de aplicare a legii

Prezenta lege se aplică cu respectarea următoarelor principii:

a) oricine are dreptul la o însmormântare decentă și la aducerea ultimului omagiu la locul de veci al decedatului;

b) însmormântarea trebuie să aibă loc în conformitate cu legislația în vigoare, ținând cont de voința defunctului, exprimată în timpul vieții sale, iar în lipsa acesteia - la voința rudelor, ținând cont, de apartenența religioasă a defunctului;

c) statul este responsabil de crearea condițiilor egale pentru însmormântarea persoanelor decedate, indiferent de rasă, sex, origine etnică sau socială, statutul proprietății, locul de reședință, caracteristicile lingvistice, convingeri politice sau de altă natură.

Capitolul II. CIMITIRUL. ÎNFIINȚAREA, ÎNCHIDEREA ȘI DESFIINȚAREA CIMITIRELOR

Articolul 4. Cimitirul

- (1) Cimitirele se pot afla în proprietatea publică a statului sau a administrației publice locale.
- (2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa cimitire publice în fiecare localitate și de a le organiza astfel încât să aibă sectoare corespunzătoare pentru fiecare cult recunoscut, la cererea cultelor sau a unităților locale de cult ce funcționează în localitatea respectivă.
- (3) În localitățile în care nu există cimitire publice sau cultele din localitățile respective nu dispun de cimitir propriu, persoanele decedate care au aparținut respectivelor culte vor fi înhumate potrivit ritului propriu în cimitirele existente.
- (4) De prevederile prezentului articol beneficiază și persoanele fără apartenență religioasă.
- (5) Accesul persoanelor în cimitir este gratuit.
- (6) Pe teritoriul cimitirului, se interzice publicitatea serviciilor funerare, cu excepția locului destinat acestui scop.

Articolul 5. Înființarea cimitirelor

- (1) Înființarea cimitirului se realizează conform certificatului de urbanism și Avizului sanitar, cu respectarea distanței minime de 100 m față de zonele locuibile.
- (2) În cazul în care cimitirul este situat mai sus de cursul apelor subterane, de unde își au izvorul fântânile, rezervoarele și alte instalații de alimentare descentralizată cu apă a localităților rurale și în caz de argumentare sanitaro - igienică, zona de protecție sanitară poate fi majorată până la 500 m, iar în cazul în care cimitirul este situat mai jos de cursul apelor subterane - redusă până la 100 m. La înființarea unui cimitir, administrația publică locală are obligația de a primi aviz ecologic pentru determinarea cursului apelor subterane.
- (3) Lotul de pământ pentru cimitire de înhumare tradițională se repartizează în conformitate cu planurile urbanistice generale, aprobate conform Normelor și regulamentelor de construcție, reieșind din calculul de 0,5 ha pentru 1000 locuitori.
- (4) Pentru câteva localități apropiate, din componența unei autorități administrativ teritoriale de nivelul I care are mai puțin de 1000 locuitori poate fi repartizat un lot de pământ comun.
- (5) Proprietarul cimitirului are obligația întreținerii și menținerii în funcțiune a cimitirului, realizarea infrastructurii și a zonelor verzi din interiorul cimitirului, parcelarea, împrejmuirea și dotarea acestuia. Această obligație a proprietarului poate fi îndeplinită, pe bază de contract și de un operator economic.
- (6) Nu se permite construcția cimitirelor pe terenurile:
 - a) zonei de protecție sanitară a izvoarelor de aprovizionare cu apă, izvoarelor minerale și zonei de protecție sanitară a stațiunii climaterice;
 - b) cu roci, la suprafața cărora există multe crăpături mari și pe locuri unde există roci acvifere;
 - c) pe malurile râurilor sau a bazinelor acvatice.
- (7) Lotul de pământ pentru cimitire trebuie să corespundă următoarelor cerințe:
 - a) să aibă înclinare în partea opusă localității, bazinelor deschise de apă, utilizate în scopuri de gospodărire;
 - b) să nu fie supusă alunecărilor și prăbușirii;
 - c) să nu fie inundate în caz de revărsări;

d) nivelul maxim al apelor subterane trebuie să fie la o adâncime nu mai puțin de 2 m de la suprafață;

e) să dispună de sol uscat poros, care asigură pătrunderea suficientă a aerului și uscare rapidă;

f) să dispună de accese convenite amenajate și înverzite.

(8) La înființarea cimitirului, proprietarul este obligat să asigure:

a) drumurile interioare și aleile;

b) sala de ceremonii funerare;

c) spațiul și utilaj tehnic care să asigure temperatura de până la 15°C, premergător ceremoniei funerare;

d) existența unei surse de apă utilizabile;

e) grupuri sanitare racordate la sistemul de canalizare;

f) spațiul amenajat corespunzător pentru depozitarea gunoiului;

g) spații verzi, arbuști, copaci pe marginea drumurilor și aleilor;

h) să fie împrejmuit cu gard.

(9) Administrația cimitirului întocmește evidența analitică și grafică a mormintelor decedaților.

(10) Terenul fiecărui cimitir nou și al celui ce se reconstruiește, se sistematizează și se împarte în cartiere și rânduri cu alei de acces în baza documentației de proiect, elaborate și aprobate în modul stabilit.

(11) Rândurile și locurile de înmormântare se numerotează pentru ușurarea identificării.

(12) Fiecare parte componentă a cultului (comunitățile religioase, mănăstirile) recunoscut de stat în modul stabilit are dreptul de a avea la cimitir un sector separat pentru înmormântarea credincioșilor săi, care poate fi întreținut de sine stătător sau în comun cu alte comunități. Regulile de funcționare a acestora se stabilesc de către organul central al cultului respectiv, cu respectarea cerințelor prezentei Legi.

(13) Transmiterea sectorului separat se efectuează conform actului de inventariere întocmit de către comisia instituită din reprezentanții administrației cimitirului și comunității religioase, coordonat cu organul central al cultului respectiv și aprobat de către organul administrației publice locale. La act se anexează registrul înmormântărilor și al instalațiilor la morminte.

(14) La propunerile comunităților religioase înregistrate pe teritoriul localității, pe terenul cimitirelor se admite construcția unor obiecte de cult din contul acestora și altor sponsori, cu acordul organelor administrației publice locale.

(15) Proprietarul cimitirului este obligat să elaboreze regulamentul de organizare și funcționare a cimitirului.

(16) Exploatarea și întreținerea cimitirelor, se finanțează din contul bugetelor locale, comunităților religioase și a veniturilor obținute din prestarea serviciilor funerare.

Articolul 6. Închiderea cimitirului

(1) Cimitirele, care sunt inutilizabile pentru înhumare, nu corespund cerințelor sanitare, în care nu sunt locuri pentru alte înmormântări, înhumările se efectuează foarte rar sau în cazuri excepționale, pot fi închise prin decizia organului administrației publice locale, după caz și cu acordul comunității religioase locale, și a centrului de medicină preventivă teritorial. Decizia privind închiderea cimitirului se face publică prin intermediul mijloacelor de informare în masă cu acoperire locală.

(2) În cazul în care în cimitir nu sunt locuri pentru noi înmormântări, dar sunt locuri în morminte familiale, se permite închiderea parțială a cimitirului.

(3) Cimitirele și locurile de înhumare ce nu funcționează, sunt monumente ale culturii. Pe teritoriul lor se interzice construcția diverselor clădiri sau edificii ce nu țin de funcționarea lor.

(4) Întreținerea cimitirelor închise integral sau parțial se desfășurează din contul mijloacelor financiare prevăzute în bugetul administrației publice centrale și locale.

(5) În cazurile excepționale provocate de fenomene naturale cimitirul care nu funcționează poate fi închis sau transmutat în alt loc prin hotărârea administrației publice locale.

(6) Decizia privind închiderea sau strămutarea cimitirului se face publică prin intermediul mijloacelor de informare în masă cu acoperire locală.

Articolul 7. Desființarea cimitirelor

(1) Pentru desființarea cimitirului este necesară obținerea autorizației de desființare, potrivit prevederilor Legii nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

(2) Desființarea și schimbarea destinației unui cimitir se poate face numai după 30 de ani de la ultima înhumare și după strămutarea tuturor osemintelor, cu respectarea prezentei legi și a condițiilor de biosecuritate, pentru motive temeinic justificate și cu avizul autorității publice-locale și al culturii respectiv.

(3) La desființarea cimitirelor, administrația publică locală va dispune și asigura acoperirea financiară necesară pentru strămutarea tuturor osemintelor și la întrebuițarea pietrelor funerare în alte scopuri sau distrugerea acestora, iar în cazurile excepționale, Guvernul împreună cu instituțiile de cult, pot lua aceste decizii.

Capitolul III. ÎNTREȚINEREA ȘI FUNCȚIONAREA CIMITIRELOR

Articolul 8. Efectuarea lucrărilor în cimitire

(1) Construcția cavourilor și monumentelor cu înălțimea până la 1,75 m se efectuează doar cu acordul administrației cimitirelor.

(2) Construcția monumentelor care depășesc înălțimea de 1,75 m poate fi efectuată numai cu autorizația organelor de arhitectură ale organelor administrației publice locale.

(3) Împrejmuirile cimitirelor se efectuează în baza proiectului aprobat de administrația cimitirelor. Împrejmuirea mormintelor poate fi efectuată în limitele terenului autorizat sub formă de bordură, înălțimea căreia nu va depăși 0,3 m.

(4) Sunt interzise împrejmuirile mormintelor care depășesc limitele terenului autorizat, iar pentru asigurarea căilor de acces comune deținătorii loturilor se obligă să păstreze distanța de 0,5 m între mormintele învecinate.

(5) Plantarea de arbori și arbuști pe morminte este interzisă, cu excepția arbuștilor ornamentali pitici.

(8) Lucrările se efectuează în limita lotului rezervat, de către subdiviziunile specializate ale cimitirului, atelierele autorizate sau cu forțele proprii ale rezervatarilor.

(9) Săpăturile făcute pentru construirea cavourilor și a monumentelor funerare vor fi, prin grija constructorilor, înconjurate cu bariere sau protejate cu obstacole pentru a se evita orice pericol. În situația în care, în timpul efectuării lucrărilor se distrug sau se produc pagube la mormintele învecinate și/sau bunurilor domeniului public, aceștia au obligația înștiințării în termen de 24 de ore a administrației cimitirului și remedierea acestora în cel mult 7 zile calendaristice de la producere, sub sancțiunea retragerii autorizației de a efectua lucrări în cimitir.

(10) Finisarea lucrărilor se constată într-un act, în prezența reprezentantului oficial al administrației cimitirului după curățirea definitivă a lotului de deșeurile de construcții.

(11) Lucrări de ornamente și/sau alte lucrări auxiliare pe spațiile dintre locurile de înhumare pot fi efectuate exclusiv de administrația cimitirului. Administrația cimitirului va ține cont ca aceste îmbunătățiri să nu împiedice circulația sau să ocupe spațiul dintre mormintele vecine. În cazul depistării pe căile comune de acces, a faptului montării samavolnice a meselor, scaunelor sau altor bunuri efectuate de rudele defunctului sau concesionar, administrația își rezervă dreptul de a le demonta.

(12) Administrația cimitirului este obligată să asigure, atunci când este nevoie, renovarea clădirilor, întreținerea și menținerea în funcțiune a infrastructurii din cimitir, precum și întreținerea zonelor verzi a căror suprafață inițial stabilită poate fi micșorată pentru crearea de noi locuri de înhumare.

(13) Pentru menținerea în funcțiune și întreținerea cimitirului, autoritatea administrației publice locale poate încheia contract de prestări de servicii publice cu operatorul economic care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege.

(14) Locurile de înhumare pe teritoriul cimitirelor sunt concesionate solicitanților în temeiul unui contract. Concesiunea locului de înhumare conferă titularului concesiunii un drept de folosință a terenului. Concesionarii care au intrat în posesia locurilor de înhumare până la intrarea în vigoare a acestei legi, se obligă să încheie contracte de concesiune în condițiile prezentei legi.

(15) În cazul lipsei locurilor libere în cimitir administrația cimitirului, împreună cu administrația publică locală sau, după caz împreună cu comunitățile religioase, are dreptul să selecteze morminte părăsite sau neîngrijite cu o vechime mai mare de 30 ani de la înhumare, pentru a fi redistribuite altor solicitanți. Reutilizarea aceluiași loc de înhumare, nu este permisă, în cazul cavourilor și mormintelor care reprezintă valoare culturală și istorică importantă.

(16) Organizarea și funcționarea cimitirelor se realizează în condițiile prezentei legi, în conformitate cu prevederile regulamentelor de organizare și funcționare aprobat prin decizia consiliului local, prin care se instituie reguli pentru serviciile de înhumare.

Articolul 9. Obligațiile Administrației și personalului cimitirului

Administrația cimitirului are următoarele obligații:

- a) să respecte regulamentul de organizare și funcționare a cimitirului;
- b) să stabilească regulile privind prestarea serviciilor funerare, precum și regulile privind prestarea altor servicii de către operatori economici sau de persoane fizice autorizate;
- c) să asigure corectitudinea concesionărilor și atribuirii locurilor de înhumare, cu respectarea condiției ca locul să fie îngrijit;
- d) să asigure funcționarea și întreținerea sălii de ceremonii funerare și a întregii infrastructuri;
- e) să asigure deschiderea și închiderea cimitirului în limitele programului de lucru stabilit precum și să organizeze preluarea defuncțiilor pentru înhumarea lor;
- f) să întocmească și să păstreze registrele de evidență și arhivă;
- g) să asigure efectuarea și păstrarea curățeniei, întreținerea drumurilor și a aleilor, deszăpezirea acestora, colectarea și transportul deșeurilor;
- h) să asigure integritatea bunurilor aflate la balanța administrației cimitirului, precum și întreținerea împrejmuirilor;
- i) să asigure servicii de relații cu publicul și informarea vizitatorilor;
- j) toți angajații cimitirului sunt obligați să cunoască prevederile prezentei legi și a actelor normative cu aplicare în activitatea pe care o desfășoară și să ia măsuri de prevenire, stopare sau

înlăturare a oricăror nereguli sau abateri.

Articolul 10. Registrul de evidență

(1) Administratorul asigură întocmirea și păstrarea unui registru de evidență în care se înscriu în mod următoarele date: numărul curent, ziua, luna, anul înhumării, datele de identificare a defunctului, adresa de la ultimul domiciliu, data decesului, numărul parcelei, al rândului și al locului de înhumare, numele, adresa și telefonul de contact al persoanei care a comandat înhumarea și observații cu privire la tipul și lucrările locului de înhumare, motivul decesului.

(2) În cazul înhumării unei persoane decedate neidentificate, în registrul de evidență se menționează denumirea autorității care a dispus înhumarea și numărul dosarului cazului.

(3) Persoana care a solicitat înhumarea și concesionarul locului de înhumare au acces la registrul de evidență și pot solicita eliberarea unui certificat care confirmă înscrierile din registrul de evidență.

(4) Administratorul cimitirului trebuie să păstreze o evidență a înhumărilor defuncților prin boli infecțioase, inclusiv a celor decedați prin boli infecțioase cu agenți infecțioși înalt patogeni, organul constatator al decesului va anexa la certificatul de deces mențiuni cu privire la diagnoza defunctului, pentru a sigura evidența cazurilor de acest gen de către administrația cimitirului.

(5) Administratorul este obligat ca, în timpul orelor de program, să ofere informații persoanelor care se interesează despre locul de înhumare a persoanei decedate.

Capitolul IV. ÎNHUMĂRILE ȘI REÎNHUMĂRILE

Articolul 11. Înhumarea

(1) Înhumarea poate fi religioasă sau laică.

(2) În limita prevederilor legale, locul și modalitatea înhumării vor fi conforme voinței exprimate în timpul vieții de către defunct, fără nici o modificare a ultimei voințe a acestuia.

(3) Dacă pe timpul vieții defunctul nu și-a exprimat dorința referitoare la înhumare, locul și modalitatea înhumării se hotărăsc de persoana, familia sau de autoritatea care se îngrijește de înhumare.

(4) Dacă nu există nici o persoană obligată să dispună în legătură cu înhumarea sau persoana obligată se găsește într-un loc necunoscut ori nu își îndeplinește obligația, primarul unității administrativ-teritoriale în raza căreia a avut loc decesul dispune cu privire la înhumare.

(5) Cheltuielile necesare pentru înhumarea și întreținerea mormintelor defuncților fără loc de trai (ori neidentificate), sunt suportate de autoritățile administrației publice locale și vor fi prevăzute în bugetele lor.

(6) Înhumările se efectuează în gropi simple, gropi zidite și cavouri.

(7) Înhumările se pot efectua direct sau prin depunerea prealabilă a decedaților la capelă sau la sala de ceremonii funerare.

(8) Pentru fiecare înhumare se repartizează un lot de pământ cu suprafața de 3,8 m². Intervalele între părțile lungi și scurte ale mormintelor constituie nu mai puțin de 0,5 m.

(9) Lungimea mormântului nu poate fi mai mică de 2 m, lățimea - 1 m, adâncimea - 1,5 m, ținând cont de condițiile climaterice ale solului, iar în cazul construcției cavourilor cifrele respective pot fi depășite, dar nu mai mult de 4 m². De la fundul gropii de înhumare până la nivelul apelor subterane e necesar să fie nu mai puțin de 0,5 m.

(10) Asupra fiecărei gropi trebuie să fie o movilă (tumulus) cu înălțimea nu mai mare de 0,5

m de la suprafața pământului sau o placă de mormânt. Tumulusul trebuie să acopere marginile gropii pentru a exclude pătrunderea apelor pluviale.

(11) Pentru înhumarea copiilor decedați dimensiunile mormântului pot fi micșorate.

(12) Înhumările se efectuează numai pe baza certificatului de deces eliberat în condițiile legii. Certificatul de deces se prezintă administrației cimitirului, care păstrează o copie de pe acesta.

(13) În cazul în care se dispun cercetări, de către organele împuternicite, cu privire la cazurile decesului, înhumarea se efectuează numai pe baza dispozițiilor date de organele respective.

(14) Înainte de transportare în altă localitate defunctul trebuie să fie îmbălsămat pentru păstrare îndelungată. În acest caz, din momentul decedării până la înhumare va trece nu mai mult de 5 zile.

(15) În cazul transportării defunctului din motivul unor boli contagioase nu se permite deschiderea sicriului.

(16) Depunerea decedaților la capelă (biserică), cu sicriul deschis, se face până la 72 ore din momentul survenirii decesului, iar după expirarea acestui termen, numai cu autorizația organului sanitar competent, eliberată pe baza certificatului de îmbălsămare și cu plata tarifelor aprobate.

(17) Nu pot fi depuși în capelă (biserică) sau în sala de ceremonii funerare, cei decedați din cauza unor boli contagioase.

(18) Înhumarea decedaților de boli contagioase convenționale se efectuează în condițiile stabilite de Guvern.

(19) Mormintele și monumentele declarate Patrimoniu Național, obiectele de artă, de istorie și cultură pot fi demolate, transferate sau modificate doar prin decizia Guvernului.

Articolul 12. Rezervarea locurilor pentru înhumare

(1) Locurile de înhumare din cimitire pot fi rezervate pe termen nelimitat.

(2) Înhumarea în locurile rezervate se efectuează în modul stabilit prin schema generală de sistematizare a fiecărui cimitir.

(3) Tarifele pentru rezervare, precum și pentru alte servicii funerare se aprobă de către organele administrației publice locale.

(4) Contractul privind rezervarea se încheie de către administrația cimitirelor și solicitant pentru înhumări curente și/sau rezervări ulterioare. Autorizația se eliberează pe numele solicitantului de către administrația cimitirului, după achitarea taxelor și plăților necesare.

(5) Unei familii i se poate rezerva nu mai mult de trei locuri de înhumare. În aceste locuri se permite construcția unui cavou în care pot fi înhumați titularul rezervării, soțul/ soția, precum și rudele apropiate. Cavourile pot fi transmise prin moștenire sau donație.

(6) Dobândirea locurilor de înmormântare prin succesiune sunt scutite de plata tarifelor pentru rezervare.

(7) Titularii lotului rezervat au obligația de amenajare și de întreținere a acestor locuri și a lucrărilor funerare aferente existente, asigurându-le un aspect cât mai îngrijit.

(8) În situația decesului concesionarului, drept de preempțiune are moștenitorul legal sau, după caz, testamentar.

(9) Dacă cimitirele au locuri amenajate pentru cultele recunoscute de lege, la acordarea dreptului de preempțiune se va ține cont și de specificul cultului respectiv.

(10) Rezervarea încetează în următoarele cazuri:

b) în cazul în care locul rezervat e lăsat în părăsire (se consideră părăsite locurile rezervate

unde nu există nici un semn funerar) și dacă timp de 3 ani de la momentul constatării acestui fapt de către administrația cimitirului într-un proces verbal și cu preavizarea în scris, cu confirmare de primire, titularul rezervării nu se prezintă la administrația cimitirului;

c) la prezentarea de către titularul rezervării a refuzului în scris;

d) în caz de neachitare a plății unice pentru rezervare.

Articolul 13. Exhumarea

(1) Se recomandă efectuarea exhumării osemintelor din mormânt, în perioada rece a anului, ziua, în prezența rudelor.

(2) Osemintele pot fi deshumate în orice perioadă a anului, fără avizul autorităților de sănătate publică, după 7 ani de la deces.

(3) Deschiderea mormintelor se efectuează în mod obligatoriu în prezența rudelor de până la gradul IV sau a unui împuternicit prin procură specială de către familia defunctului și sub supravegherea lucrătorului responsabil al cimitirului, iar operațiunile se consemnează în registrul de înmormântări în care semnează ambele părți.

(4) Exhumarea cadavrelor în vederea constatării cauzelor morții se efectuează în condițiile prevăzute de Codul de Procedură Penală.

Articolul 14. Reînhumarea

(1) Reînhumările se efectuează, în mod obligatoriu, în prezența rudelor de până la gradul IV sau a unui împuternicit prin procură specială de către familia defunctului și sub supravegherea lucrătorului responsabil al cimitirului, iar operațiunile se consemnează în registrul de înmormântări în care semnează ambele părți.

(2) La dorința rudelor de până la gradul IV sau a unui împuternicit prin procură specială de către familia defunctului, reînhumarea osemintelor se admite cu avizul centrului de medicină preventivă teritorial până la 7 ani de la deces.

(3) Locurile pentru reînsemnarea osemintelor vor avea dimensiuni nu mai mici de 1x1 m.

(4) Reutilizarea aceluiși loc de înhumare se permite, de către administrația cimitirului, după trecerea a 7 ani de la ultima înmormântare pe același loc doar la dorința urmașilor/rudelor. În cazul lipsei acestora, după expirarea a 30 de ani de la ultima înmormântare pe același loc administrația cimitirului, poate lua o decizie de reutilizare a locului de înhumare. În ambele cazuri, osemintele se plasează, în aceeași groapă, cu un nivel mai jos sau pot fi strămutate într-o altă regiune a cimitirului sau în alt cimitir, în dependență de locurile libere.

(5) În unele cazuri, în care cimitirul este amplasat în condiții de sol favorabil, termenul de 30 de ani poate fi redus cu 10 ani, cu acordul centrului de medicină preventivă teritorial.

Capitolul V. NORME TEHNICE ȘI SANITARE ALE SERVICIILOR FUNERARE

Articolul 15. Serviciile funerare

(1) Serviciile funerare constau în: primirea comenzii pentru înhumare, transportarea defunctului, pregătirea pentru înhumare, îngrijirile mortuare, livrarea rechizitului funerar, depunerea defunctului în capelă, așezarea pe catafalc și organizarea ceremoniei de ultim rămas bun, transportarea manuală a defunctului, săparea gropii, confecționarea crucilor și sicriilor, coborârea sicriului în mormânt, deschiderea și închiderea mormântului, exhumarea și reînhumarea, amenajări florale, draparea gropilor.

(2) Serviciul religios oficiat de reprezentanții cultelor cu ocazia înhumării nu se consideră prestare de servicii funerare, potrivit prevederilor alin. (1).

(3) Îngrijirile mortuare cuprind îngrijirile ce se acordă corpului defunctului sub forma manoperelor de îmbălsămare, igienizarea corpului decedatului, îmbrăcare, cosmetizare, manipulare.

(4) Orice acțiune asupra corpului unei persoane decedate se realizează manifestând deplin respect pentru demnitatea umană.

(5) Se interzice fotografierea corpului defunctului, fără acordul aparținătorilor.

(6) Prin excepție este permisă fotografierea în cadrul procedurilor judiciare, conform normelor legale.

(7) Pe timpul desfășurării activităților sale specifice, prestatorul de servicii funerare va conlucra în vederea respectării dispozițiilor solicitantului înhumării referitoare la procesul funerar sau, în cazul înhumării religioase, a canoanelor bisericești.

(8) Atunci când decesul a avut loc într-o instituție de asistență medicală sau la domiciliu, preluarea persoanei decedate se face respectându-se normele prezentei legi.

(9) Preluarea și transportul persoanei decedate în vederea înhumării de la locul unde se păstrează corpul defunctului către locul de înhumare se realizează pe baza certificatului de deces, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Preluarea defunctului din unitatea sanitară se face într-un sicriu cu capac.

Articolul 16. Procedura de îmbălsămare

(1) Procedura de îmbălsămare este obligatorie în următoarele cazuri:

a) când familia decide să expună decedatul în locuri publice, precum capele, case funerare cu sicriul deschis, dacă din momentul decesului au trecut mai mult de 72 de ore;

b) când decedatul este transportat într-o altă localitate decât cea în care s-a produs decesul, la o distanță mai mare de 30 de kilometri;

c) în situația în care cauza medicală a decesului impune îmbălsămarea ca măsură de profilaxie și reducere a riscului biologic;

d) la cererea scrisă a familiei.

(2) Se interzice efectuarea procedurii de îmbălsămare în următoarele situații:

a) înainte de eliberarea certificatului medical de constatare a decesului, cu excepția autopsiilor efectuate în instituțiile abilitate;

b) anterior cercetării judiciare, în cazurile în care, prin lege, se dispune cercetarea de către organele de justiție și efectuarea autopsiei medico-legale;

c) în cazul bolilor infecțioase grave, cu agenți biologici înalt patogeni.

d) în afara spațiilor autorizate pentru efectuarea îmbălsămării conform normelor prezentei legi.

(3) Defunctului, de regulă pe mâna dreaptă, se aplică o brățară cu datele de identificare ale firmei care a acordat serviciile funerare, îngrijirile mortuare și serviciile de îmbălsămare.

(4) Activitatea specifică prin care se acordă servicii sub formă de îngrijiri mortuare și de îmbălsămare persoanelor decedate presupune obligativitatea deținerii unei truse de îmbălsămare care va conține un set minim de instrumente, aprobate de Guvern.

(5) În cazul defuncțiilor care prezintă risc infecțios și care din motive obiective sau de sănătate publică nu se pot îmbălsăma, se vor lua măsuri cu privire la prevenirea transmiterii infecției în timpul autopsiei, expertizei, transportului, îngrijirilor mortuare, înhumării. Aceste măsuri revin ca răspundere persoanei care manipulează, îngrijește sau ia în grija sa corpul

defunctului decedat în urma unei boli infecțioase și constau în:

- a) obturarea orificiilor naturale cu vată îmbibată cu lichid dezinfectant;
- b) spălarea cadavrului cu lichid dezinfectant și închiderea imediată într-un sicriu etanș;
- c) efectuarea transportului numai cu aprobarea serviciilor de supraveghere și control a bolilor transmisibile din cadrul direcțiilor de sănătate publică;
- d) înhumarea într-un interval de maxim 36 de ore de la deces;
- e) neexpunerea publică.

(6) În cazul în care persoana a decedat în urma unei infecții cu un agent infecțios înalt patogen se vor lua următoarele măsuri:

- a) manipularea cadavrului sau a rămășițelor umane trebuie să fie redusă la minim;
- b) cadavrul nu va fi spălat sau îmbălsămat, orice practică de acest gen va fi interzisă;
- c) personalul care manipulează cadavrul va purta obligatoriu echipament de protecție special: mănuși, protectoare faciale, măști chirurgicale, protectoare oculare și cizme de cauciuc care pot fi dezinfectate;
- d) pulverizare de dezinfectant peste cadavru;
- e) cadavrul se introduce în doi saci rezistenți de vinil;
- f) peste saci se pulverizează din nou dezinfectant, după introducerea cadavrului;
- g) sicriul se va închide și se va sigila, fiind interzisă redeschiderea acestuia;
- h) sicriul va fi manipulat doar de echipa desemnată și echipată conform prevederilor lit. c);
- i) peste sicriu se toarnă var cloros și numai după aceea angajații cimitirului vor acoperi sicriul cu pământ;
- j) groapa trebuie să aibă o adâncime de minim 3 metri, dar nu mai puțin de 1 m de la fundul gropii până la nivelul apelor subterane.

Articolul 17. Specificații tehnice privind executarea serviciilor funerare

(1) Prestatorul de servicii funerare va avea în dotare spații corespunzătoare, destinate activităților pe care le prestează, și autovehicule special amenajate.

(2) Spațiul destinat activităților de servicii funerare are o suprafață de minim 30 m², cu o zonă de primire a clienților și spațiu de prezentare a produselor.

(3) Spațiul pentru prestarea activităților de îngrijiri mortuare are o suprafață minimă de 16 m², cu dotările specificate la alin. 5, în cazul în care acest spațiu nu este situat la distanță de spațiul prevăzut la alin. (2), se asigură un circuit separat de activitatea de primire a clienților și prezentare a produselor.

(4) În cazul în care prestatorul de servicii funerare deține un autovehicul de asistență funerară mobilă, acesta poate efectua servicii de îmbălsămare și în lipsa spațiului special destinat pentru prestarea activităților de îmbălsămare.

(5) Spațiile prevăzute la alin.3, vor asigura următoarele condiții igienico-sanitare:

- a) sursă de apă potabilă;
- b) racord la sistemul de canalizare;
- c) agregat frigorific mortuar pentru păstrarea corpului neînsuflețit la o temperatură de 0-5°C;
- d) suprafețe lavabile, podea cu sifon de pardoseală și pantă de scurgere,
- e) condiții de microclimat;
- f) grup sanitar și vestiar pentru angajați.

(6) Produsele chimice folosite în îmbălsămare vor fi păstrate în condițiile specificate în fișa

de securitate și vor fi înscrise într-un registru special de intrare – ieșire.

(7) Prestatorul de servicii funerare are obligația de a încheia contract cu firme specializate pentru colectarea deșeurilor menajere și a deșeurilor rezultate din activitatea de îmbălsămare, asimilabile deșeurilor medicale.

Articolul 18. Interdicții privind exercitarea serviciilor funerare

(1) Prestarea serviciilor funerare se poate face numai în spații autorizate.

(2) În instituțiile de sănătate publică se interzic înființarea și funcționarea spațiilor pentru prestări de servicii funerare, cu excepția spațiilor necesare derulării formalităților, în cazul decesului produs în instituția respectivă.

(3) Se interzice personalului instituției de sănătate publică să influențeze rudele defunctului în alegerea prestatorului de servicii funerare.

(4) Se interzice orice formă de publicitate pentru firmele prestatoare de servicii funerare în incinta instituțiilor de sănătate. La biroul de întocmire a formalităților, pentru persoanele decedate în instituția respectivă se poate afișa lista alfabetică a firmelor furnizoare de servicii funerare, cu adresa și numărul de telefon.

Articolul 19. Sălile de ceremonii funerare

(1) Persoanele decedate pot fi depuse înainte de înhumare în sălile de ceremonii funerare cu sicriul închis sau cu capacul sicriului deschis; în situația în care familia optează pentru expunerea cu capacul sicriului deschis, aceasta se realizează numai pe baza certificatului de îmbălsămare, emis de către autopsierul care a efectuat procedura de îmbălsămare, excepție fiind art. 22, alin. 11.

(2) Persoanele decedate din cauza unor boli contagioase vor fi depuse în sălile de ceremonii funerare numai cu avizul direcției de sănătate publică teritoriale, eliberat conform metodologiei de încadrare a riscului infecțios.

(3) Sălile de ceremonii funerare vor fi amplasate în incinta cimitirelor, pe teritoriul care aparține lăcașelor de cult sau în afara acestora. Pentru sălile de ceremonii funerare amplasate în afara cimitirelor se asigură o distanță de minim 200 metri de clădirile de locuit.

(4) Sălile de ceremonii funerare trebuie să fie prevăzute cu echipamente de climatizare, pentru asigurarea unei temperaturi ambientale de maximum 20⁰ C în perioada anotimpului cald și trebuie compartimentate pentru a asigura atât reducerea potențialelor riscuri epidemiologice, cât și intimitatea participanților la ceremonia funerară.

Articolul 20. Prestatorul de servicii funerare

(1) Pot presta servicii funerare operatorii care îndeplinesc criteriile prevăzute de prezenta lege și care obțin autorizația sanitară de funcționare emisă de către direcțiile de sănătate publică și avizul autorităților locale al unității administrativ-teritoriale în care își desfășoară activitatea.

(2) Autoritățile locale eliberează avizul operatorului care îndeplinește următoarele condiții:

a) are capacitatea financiară și profesională necesară;

b) nu are datorii restante la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetul local;

c) dispune de spațiul corespunzător pentru desfășurarea obiectului de activitate în condiții decente.

(3) Prestatorul de servicii funerare trebuie să respecte normele de igienă în timpul transportului și înhumării, pentru protecția sănătății publice.

(4) Direcțiile de sănătate publică teritoriale vor afișa pe site-ul propriu lista prestatorilor de

servicii funerare autorizați, precum și lista documentelor necesare pentru eliberarea avizelor și autorizațiilor emise de acestea în conformitate cu prezentele norme.

(5) Angajatorul are obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă, inclusiv dotarea cu echipament de muncă și echipament individual de protecție conform legislației în vigoare.

(6) Agenții economici care prestează servicii funerare păstrează și arhivează contractele de prestări servicii și copii ale documentelor fiscale timp de 5 ani.

Articolul 21. Fondul de garantare

(1) Capacitatea financiară necesară prevăzută la art. 20, alin. (2) lit. a) constă într-un fond de garantare constituit pentru plata despăgubirilor datorate în cazul neîndeplinirii sau al îndeplinirii defectuoase a prestărilor de servicii funerare. Nivelul fondului de garantare se stabilește prin hotărâre de Guvern.

(2) Constituie fond de garantare:

a) suma depusă într-un cont special la banca la care operatorul economic are deschis contul curent;

b) garanția bancară sau asigurarea de malpraxis încheiată la valoarea fondului de garantare stabilit prin hotărâre de Guvern.

Articolul 22. Criteriile profesionale pe care trebuie să le îndeplinească prestatorii de servicii funerare ce vor desfășura activități de manipulare cu corpul defunctului

(1) În vederea obținerii avizului administrației publice locale în care își desfășoară activitatea, prestatorul de servicii funerare întocmește un dosar care va conține:

a) documente care atestă faptul că personalul angajat cu atribuții în prestarea de servicii funerare precum: îmbălsămarea, igienizarea, cosmetizarea, manipularea corpului decedatului, desfășoară aceste activități conform competențelor specifice. Se exceptează de la această cerință de competență specifică alte persoane precum cele care lucrează în contabilitate, agenți de marketing, șoferi sau persoane care execută/decorează monumente funerare.

b) dovada faptului că prestatorul de servicii funerare are cel puțin 4 angajați cu normă întreagă, astfel:

1) un autopsier - cu diploma de absolvire a programului de formare teoretică și practică în domeniul medicinei, în urma căruia a obținut dreptul de liberă practică, în conformitate cu normele prezente, angajat cu contract de muncă, cu dreptul de a completa și semna certificatul de îmbălsămare;

2) minim 3 persoane angajate, cu atribuții în efectuarea transportului decedatului;

c) nu are datorii restante la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetul local și are constituit fondul de garantare;

d) dovada deținerii spațiului corespunzător pentru desfășurarea obiectului de activitate, respectiv copie a autorizației sanitare de funcționare emisă de direcția de sănătate publică teritorială.

(2) Avizul poate fi retras în cazul în care se constată nerespectarea condițiilor inițiale care au stat la baza obținerii avizului eliberat de către administrația publică locală.

(3) Supravegherea medicală a prestatorilor de servicii funerare se efectuează înainte de expunerea profesională și în continuare, periodic, făcând astfel posibilă desfășurarea activităților fără afectarea stării de sănătate.

(4) Serviciul medical profilactic prin care se asigură supravegherea sănătății prestatorilor de

servicii funerare este examenul medical la angajarea în muncă, de adaptare, periodic și la reluarea activității.

(5) În urma examinării medicale, prin fișa de aptitudine completată de către medicul responsabil de securitatea muncii, se stabilește pentru fiecare prestator de servicii funerare aptitudinea în muncă, reprezentând capacitatea lucrătorului din punct de vedere medical de a desfășura activitatea la locul de muncă respectiv.

(6) Rezultatele examenului clinic și ale celorlalte examene medicale se înregistrează în dosarul medical individual.

(7) Pentru promovarea măsurilor privind adaptarea la muncă a prestatorilor de servicii funerare și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă, medicii responsabili de securitatea muncii desfășoară activități de consiliere privind sănătatea și igiena ocupațională a prestatorilor de servicii funerare, colaborând cu responsabilii de securitate în muncă.

(8) Îmbălsămarea cadavrelor se face de către autopsier, pe baza certificatului medical constatator al decesului și avizului direcției de sănătate publică teritorială, cu excepția îmbălsămarilor efectuate în cadrul procedurilor de autopsie medico-legală.

(9) Certificatul de îmbălsămare este un document medical semnat de către autopsierul care a efectuat îmbălsămarea.

(10) Intervențiile care se desfășoară asupra corpului unei persoane decedate și constituie îngrijiri funerare precum îmbălsămarea, igienizare, toaletare, îmbrăcare, cosmetizare, se realizează numai de către personal care posedă competența de autopsier sau competențe superioare de medic specialist în specialitatea medicină legală sau anatomie – patologică.

(11) Familia poate realiza manopere, precum spălarea corpului și îmbrăcarea defunctului, în conformitate cu propria dorință ori cu datinile, convingerile sau cultul religios.

Articolul 23. Normele privind transportul persoanelor decedate

(1) Autovehiculele special amenajate pentru transportul mortuar trebuie să corespundă prevederilor legislației în vigoare.

(2) Transportarea persoanelor decedate în vederea înhumării de la locul unde corpul defunct este păstrat (domiciliu, capelă, etc.) până la locul înhumării se poate realiza de către firmele specializate de servicii funerare, în condițiile prezentelor norme. Transportul decedatului, în acest caz, se va realiza numai în baza documentelor de deces emise de către autoritatea publică locală.

(3) Pentru transportul decedatului pot fi folosite huse mortuare biodegradabile.

(4) În cazul în care persoanele decedază în locuri publice, spații virane, natură etc., după cercetarea de la fața locului pe care o inițiază și desfășură organele abilitate, se impune preluarea de urgență a corpului defunctului, ca măsură de sănătate publică și transportarea acestuia de la locul decesului către o morgă în care corpul defunctului poate fi păstrat până la înhumare.

(5) Transportarea internațională a cadavrelor umane se face pe baza unui pașaport de transport mortuar. Pentru cadavrele care sunt transportate din țară în străinătate, pașaportul de transport mortuar se eliberează de către direcția de sănătate publică din localitatea unde s-a produs decesul sau deshumarea în baza certificatului de deces și a certificatului de îmbălsămare, în baza normelor prezentei legi.

(6) Efectuarea transportării cadavrelor umane în afara țării se asigură cu respectarea normelor din convențiile internaționale pe baza pașaportului de transport cadavre umane.

(7) Pentru aducerea în Moldova a persoanelor decedate sunt necesare aprobarea oficiului consular al Republicii Moldova din țara respectivă, aprobarea autorităților de

sănătate publică din țara respectivă, precum și autorizației care confirmă rezervarea terenului la unul din cimitirele din Republica Moldova, de primire din partea administrației cimitirului în care are loc înhumarea sau administrației publice locale.

(8) În cazurile de deces survenit în urma unor boli transmisibile, vor fi întreprinse acțiuni de prevenire a răspândirii infecției conform prescripțiilor organelor sanitare de stat. Transportarea defuncțiilor în acest mod se face numai cu avizul sanitar de transportare eliberat de autoritățile de sănătate publică locală.

(9) Transportarea persoanelor decedate din cauza unor boli contagioase se poate face numai pe baza certificatului eliberat de un medic specialist în medicină legală sau anatomie patologică și a adeverinței de înhumare eliberate de autoritatea administrației publice locale.

Capitolul VII. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 24. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial. Articolul 5, alin. (9), 11, alin. (7) și (18), 19 vor intra în vigoare din 01.01.2020.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

c) va asigura revizuirea de către entitățile publice locale a actelor sale;

d) va întreprinde alte măsuri de punere în aplicare a prezentei legi, de studiere și de aplicare a acesteia de către subiecții de drept.

(3) Regimul de lucru al cimitirelor se aprobă de către organele administrației publice locale.

(4) Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage după sine responsabilitatea conform legislației în vigoare.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTĂ INFORMATIVĂ

la proiectul Legii cu privire la cimitire și serviciile funerare

Temeiul elaborării proiectului de act legislativ. Prezentul proiect de lege cu privire la cimitire și serviciile funerare este elaborat și înaintat în temeiul art. 73 din Constituția Republicii Moldova și art. 47 din Regulamentul Parlamentului, acte care stabilesc dreptul la inițiativă legislativă a deputatului în Parlamentul Republicii Moldova.

Condițiile ce au impus elaborarea actului. În Republica Moldova nu există o lege ce ar reglementa activitatea cimitirelor și domeniul funerar, după cum este în majoritatea statelor dezvoltate ale lumii. Cadrul normativ al acestui domeniu, în prezent, în țara noastră, este asigurat de mai multe acte normative, hotărâri și regulamente, ale căror conținut este învechit și nu înglobează toate criteriile și detaliile necesare unei activități eficiente în cadrul acestui domeniu.

La moment, doar pe teritoriul mun. Chișinău sunt amplasate 11 cimitire, care se întind pe o suprafață de 137 de hectare, ocupând 2% din spațiile verzi ale municipiului, iar în Republica Moldova sunt prezente alte câteva sute de cimitire, unele în stare bună, iar altele în delăsare sau abandonate. Astfel, este foarte importantă crearea unui cadru normativ unic pentru acordarea unei atenții sporite față de locurile propriu-zise și activitățile ce aparțin domeniului funerar.

Scopul principal urmărit de prezentul proiect. Prevederile generale dispersate în actele normative existente nu corespund cerințelor timpului și nu permit formarea unei politici coerente la nivel de țară în domeniu. Prin urmare, proiectul de lege vine să suplinească vidul juridic existent în acest domeniu important, oferind un cadru legal specializat pentru protecția și activitatea cimitirelor și serviciilor funerare.

Armonizarea actului legislativ cu reglementările legislației comunitare. Elaborarea proiectului a fost realizată în corespundere cu experiența și bunele practici europene în acest domeniu, cu prevederile actelor legislative ale statelor din Uniunea Europeană, cum ar fi România, Ungaria, Germania, Franța, precum și state ca Rusia, Ucraina și Belarus, practici referitoare la activitatea, drepturile, obligațiile și protejarea cimitirelor și serviciilor funerare. Mai mult ca atât, la elaborarea proiectului a fost utilizată metoda comparativă, când prevederile a mai multor standarde au fost examinate concomitent, iar prevederile cele mai potrivite din punct de vedere social, economic și administrativ au fost preluate în proiectul respectiv.

Prevederile principale ale proiectului. Proiectul de lege este constituit din 6 capitole, în care se reglementează un spectru larg de activități specifice în domeniul de referință, cum ar fi: înființarea și desființarea cimitirelor, întreținerea, funcționarea, păstrarea și asigurarea securității mormintelor; procedura înmormântărilor și reînsmormântărilor, atribuțiile și obligațiile în acest sens ale autorităților administrației publice locale, precum și activitatea serviciilor funerare.

Astfel, se propune următoarea structură a proiectului de lege.

Capitolul I stabilește domeniul de aplicare, noțiunile și principiile primordiale utilizate în lege.

Capitolul II definește statutul cimitirelor și prevede realizarea înființării, închiderii și desființării acestor teritorii special amenajate pe teritoriul țării noastre.

Capitolul III reglementează condițiile privind întreținerea și funcționarea cimitirelor, în care se includ articolele despre efectuarea lucrărilor în cimitire, obligațiile Administrației și personalului cimitirului și obligativitatea întocmirii și păstrării unui registru de evidență privind înhumarea persoanelor decedate.

Capitolul IV prevede procedura înhumărilor și reînsmormântărilor pe teritoriul cimitirelor naționale. În acest capitol se includ mențiuni cu privire la înhumare, modalitatea de atribuire a locurilor de înhumare, rezervarea locurilor pentru înhumare, precum și cazurile și procedurile permise pentru exhumarea persoanelor decedate și reînsmormântarea lor.

Capitolul V conține normele tehnice și sanitare ale serviciilor funerare, printre care pot fi menționate procedura de îmbălsămare, specificațiile tehnice privind executarea serviciilor funerare, criteriile profesionale pe care trebuie să le îndeplinească prestatorii de servicii funerare,

